

Decret d'aprovació del Reglament pel qual s'estableixen els mètodes d'identificació dels èquids

Exposició de motius

Vist el Reglament d'aplicació de la decisió 2/1999 del Comitè Mixt CE-Andorra, del 7 de juny del 2000, pel qual es regulen els intercanvis, les importacions i les exportacions d'animals vius i productes d'origen animal destinats al consum humà;

Vista la Directiva 90/426/CEE del Consell de la Unió Europea, del 26 de juny de 1990, relativa a les condicions de policia sanitària que regulen els moviments d'èquids i les importacions d'èquids procedents de països tercers i, en particular, l'article 4.4;

Vista la Directiva 90/427/CEE del Consell de la Unió Europea, del 26 de juny de 1990, relativa a les condicions zootècniques i genealògiques que regulen els intercanvis intracomunitaris d'èquids i, en particular, l'article 4.2.c, 4.2.d, el segon guió de l'article 6.2 i el primer paràgraf de l'article 8.1;

Vist el reglament CE núm. 504/2008 del 6 de juny del 2008, pel qual s'apliquen les directives 90/426/CEE i 90/427/CEE referents als mètodes d'identificació d'èquids;

Atès que tots els èquids nascuts o importats a Andorra, de conformitat amb aquest Reglament, s'han d'identificar mitjançant un document d'identificació únic, cal preveure disposicions especials quan la situació dels animals com a èquids de cria i de renda passi a ser d'èquids registrats, d'acord amb la definició de l'article 117.c, del reglament d'aplicació de la decisió 2/1999;

Tenint en compte que la utilització pràctica d'identificadors electrònics (transponedors) d'èquids ja és corrent a escala internacional, aquesta tecnologia s'ha d'utilitzar per assegurar l'existència d'una estreta relació entre l'animal i els mitjans d'identificació. Els èquids s'han de marcar amb un microxip, tot i que s'han de preveure mètodes alternatius de verificació de la identitat de l'animal, sempre que aquests mètodes alternatius ofereixin garanties equivalents per evitar una múltiple expedició de documents d'identificació;

En nom de la coherència amb la legislació comunitària, els mètodes d'identificació d'èquids que preveu aquest Reglament s'han d'aplicar a conseqüència de l'aplicació del protocol sobre qüestions veterinàries complementari a l'acord Andorra-CEE. Aquests mètodes s'han d'ajustar als principis establerts per les organitzacions de cria, pels quals s'estableixen els criteris per a l'autorització o el reconeixement de les organitzacions i associacions que portin o creïn llibres genealògics per a èquids registrats. De conformitat amb aquesta decisió, incumbeix a l'organització o associació que porti el llibre genealògic d'origen de la raça establir principis sobre un sistema d'identificació d'èquids i sobre la divisió del llibre genealògic en classes, així com sobre els ascendents que s'hi introdueixen.

Atès que el Padral, tal com es defineix a la Llei d'agricultura i ramaderia, és el registre dels animals de renda que es crien en les explotacions que es troben dins el territori del Principat d'Andorra, i com a tal s'ha de mantenir amb el control corresponent sobre l'emissió dels

documents d'identificació, que s'ha d'actualitzar amb el registre d'un conjunt mínim de dades pertinents per a l'emissió d'aquests documents;

Atès que l'emissió del passaport equí és compatible amb el lliurament del document d'identificació equina (DIE) descrit al Reglament del Padral i de la tinença de bestiar de renda;

Vist que un sistema Universal Equine Life Number (UELN, nombre permanent equí universal) s'ha acordat a escala mundial entre les organitzacions principals de criadors de cavalls i de competició, que el sistema UELN s'adapta al registre tant dels èquids registrats com dels èquids de cria i de renda i que Andorra té assignat el codi 020001;

Atesa la necessitat d'harmonitzar els sistemes d'identificació dels animals de l'espècie equina i d'adequar-los a la normativa europea actual;

D'acord amb l'article 6 de la Llei 14/2012, del 12 de juliol, de salut animal i seguretat alimentària;

A proposta del ministre d'Economia i Territori, el Govern, en la sessió del 31 d'octubre del 2012 acorda:

Article únic

S'aprova el Reglament pel qual s'estableixen els mètodes d'identificació dels èquids, que entra en vigor al cap de vint dies de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Disposició transitòria

Els propietaris dels èquids inscrits al Padral disposen de tres mesos per adaptar la identificació i el registre dels animals de la seva propietat als mètodes descrits en aquest Reglament.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin al que s'estableix en aquest Reglament.

Reglament

pel qual s'estableixen els mètodes d'identificació dels èquids

Capítol primer. Objecte, àmbit d'aplicació i definicions

Article 1

Objecte i àmbit d'aplicació

Aquest Reglament estableix les normes sobre la identificació d'èquids:

- a) nascuts al Principat d'Andorra, o
- b) despatxats de lliure pràctica al Principat d'Andorra.

Article 2

Definicions

1. D'acord amb aquest Reglament, s'apliquen les definicions dels articles 109 i 117 del reglament d'aplicació de la Decisió 2/1999.

2. Així mateix, s'entén per:

a) titular: qualsevol persona física o jurídica que sigui propietària, posseeixi o que sigui el responsable de tenir cura d'un animal equí, amb finalitats lucratives o sense, a títol permanent o temporal, fins i tot durant el seu transport, en mercats o durant competicions, curses o actes culturals;

b) transponedor: un dispositiu d'identificació per radiofreqüència passiu i només de lectura:

i) que compleixi la norma ISO 11784 i apliqui la tecnologia HDX o FDX-B, i

ii) que pugui ser llegit per un dispositiu de lectura compatible amb la norma ISO 11785, a una distància mínima de 12 cm;

c) èquid o animal equí: un mamífer solípede salvatge o domesticat de qualsevol espècie del gènere equus de la família equidae, i els seus encreuaments;

d) nombre permanent únic: un codi alfanumèric únic de quinze dígits que reuneixi informació sobre cada animal equí i la base de dades i el país on s'hagi registrat la informació per primera vegada, de conformitat amb el sistema de codificació UELN (Universal Equine Life Number), i que inclogui:

i) un codi d'identificació compatible UELN, de sis dígits, per a la base de dades esmentada a l'article 21.1; seguit de

ii) un número d'identificació individual de nou dígits assignat a l'animal equí.

Capítol segon. Document d'identificació

Article 3

Principis generals i obligació d'identificació dels èquids

1. Els èquids esmentats a l'article 1 no es podran posseir a menys que s'identifiquin de conformitat amb aquest Reglament.
2. Quan el titular no sigui propietari de l'animal equí, ha d'actuar, en el marc d'aquest Reglament, en nom de la persona física o jurídica que sigui propietària de l'animal (el propietari) mitjançant un acord entre tots dos.
3. D'acord amb aquest Reglament, el sistema d'identificació dels èquids consta dels elements següents:
 - a) un document d'identificació permanent únic, anomenat passaport equí;
 - b) un mètode per garantir un vincle inequívoc entre el document d'identificació i l'animal equí;
 - c) una base de dades que registri, amb un número d'identificació únic, els detalls identificatius relatius a l'animal i que permeti editar el document d'identificació per part de l'entitat emissora.

Article 4

Entitats emissores de documents d'identificació d'èquids

Les entitats emissores de documents d'identificació d'èquids són les següents:

1. El Departament d'Agricultura, gestor del Padral.
2. L'organització o l'associació que gestiona el llibre genealògic d'una raça d'èquids, autoritzada o reconeguda oficialment pel Govern, per als èquids registrats.

Article 5

Identificació dels èquids nascuts a Andorra

1. Els èquids nascuts a Andorra s'han d'identificar mitjançant un document d'identificació únic de conformitat amb el model de document d'identificació d'èquids que s'estableix a l'annex I (passaport equí). Aquest document s'emet per a tota la vida de l'animal.

El document d'identificació s'ha d'imprimir en un format indivisible, amb entrades per a la inserció de la informació sol·licitada d'acord amb les seccions següents:

a) en el cas dels èquids registrats, seccions de la I a la X;

b) en el cas d'èquids de cria i de renda, almenys les seccions I, III, IV, i de la VI a la IX.

2. L'organisme emissor s'ha d'assegurar que no s'emeti cap document d'identificació per a un animal mentre no s'ompli de manera adequada com a mínim la secció I.

3. Els èquids registrats s'han d'identificar en el document d'identificació segons les normes dels organismes emissors esmentats a l'article 4 d'aquest Reglament.

4. En el cas dels èquids registrats, l'organisme emissor ha de completar a la secció II del document d'identificació la informació que figura en el certificat d'origen.

De conformitat amb els principis de l'organització de criadors autoritzada o reconeguda que manté el llibre genealògic d'origen de la raça de l'animal equí registrat en qüestió, el certificat d'origen ha d'incloure una informació genealògica completa, la secció del llibre genealògic i, quan s'hagi definit, la classe de la secció principal en la qual s'inscriu l'animal.

5. A l'efecte d'obtenció d'un document d'identificació, el titular o el propietari ha d'omplir una sol·licitud, dins el termini que preveu l'apartat 6 d'aquest article, davant l'organisme emissor, i ha de proporcionar tota la informació necessària per complir amb el que disposa aquest Reglament.

6. Els èquids nascuts a Andorra s'han d'inscriure al Padral en el termini de set dies i s'han d'identificar de conformitat amb aquest Reglament abans del 31 de desembre de l'any del naixement de l'animal equí o en un termini de sis mesos a partir de la data de naixement, en funció de la data que sigui més tardana com a límit, i en qualsevol cas abans que abandonin l'explotació de naixement.

7. L'ordre de les seccions del document d'identificació i la seva numeració no es poden modificar, excepte en el cas de la secció I, que es pot col·locar a la part central del document d'identificació.

8. El document d'identificació no es pot duplicar ni substituir, llevat del cas de pèrdua o deteriorament i exclusivament en les condicions especificades en els articles 16 i 17 d'aquest Reglament.

Article 6

Excepció aplicable a la formalització de la secció I del document d'identificació

No obstant el que indica l'article 5, apartat 2, quan un transponedor estigui implantat de conformitat amb l'article 11, o s'apliqui una marca alternativa individual, indeleble i visible, de conformitat amb l'article 12, no és necessari indicar la informació que es preveu al capítol "descripció" de la secció I, part A, ni al capítol "esquema" de la secció I, part B, del document d'identificació; en comptes d'omplir l'esquema es pot utilitzar una fotografia o una imatge que contingui els detalls suficients per identificar l'animal equí.

Article 7

Excepcions relatives a la identificació de determinats èquids que viuen en condicions salvatges o semisalvatges

No obstant el que disposen els apartats 1, 3 i 5 de l'article 5, el Departament d'Agricultura pot decidir que els èquids que constitueixin poblacions definides que viuen en condicions de llibertat en determinades àrees, incloses les reserves naturals, degudament autoritzades, s'han d'identificar de conformitat amb l'article 5 només si es treuen fora d'aquestes àrees o si es domestiquen.

Article 8

Identificació de l'èquid importat

1. El titular o el propietari han d'introduir una petició per obtenir un document d'identificació o el registre del document d'identificació existent a la base de dades de l'organisme emissor competent, en un termini de catorze dies després de la finalització del procediment duaner, quan:

- a) els èquids s'importen a Andorra, o
- b) l'admissió temporal es transformi en permanent.

2. Quan un animal equí, d'acord amb l'apartat 1 d'aquest article, vagi acompanyat de documents que no s'ajustin a l'article 5, apartat 1, o no tinguin determinada informació necessària de conformitat amb aquest Reglament, l'organisme emissor, a petició del titular o el propietari s'ha d'ocupar del següent:

- a) completar aquests documents perquè compleixin els requisits de l'article 5; i
- b) registrar les dades d'identificació d'aquest animal equí i la informació complementària a la base de dades de conformitat amb l'article 21.

3. Quan els documents que acompanyen els èquids, esmentats a l'apartat 1 d'aquest article, no es puguin modificar per complir els requisits dels apartats 1 i 2 de l'article 5, no es consideren vàlids pel que fa a la identificació, de conformitat amb aquest Reglament.

Quan els documents esmentats en el paràgraf primer es tornin a l'organisme emissor o aquest organisme els invalidi, aquest fet s'ha de registrar a la base de dades que preveu l'article 21 i els èquids s'han d'identificar de conformitat amb l'article 5.

Capítol tercer. Controls necessaris abans de l'emissió dels documents d'identificació i dels transponedors

Article 9

Verificació dels documents d'identificació únics emesos per als èquids

Abans d'emetre un document d'identificació, l'organisme emissor o la persona que actui en el seu nom ha de prendre totes les mesures adequades per:

a) verificar que aquest document d'identificació no s'hagi emès anteriorment per a l'animal equí en qüestió;

b) evitar l'emissió fraudulenta de documents d'identificació múltiples per al mateix animal equí.

Aquestes mesures suposaran almenys la consulta dels documents adequats i dels registres electrònics disponibles, el control de l'animal per detectar qualsevol senyal o marca que mostri una identificació anterior i l'aplicació de les mesures que preveu l'article 10.

Article 10

Mesures per detectar un marcatge actiu anterior dels èquids

1. Les mesures esmentades a l'article 9 han d'incloure, almenys, les destinades a detectar:

a) qualsevol microxip implantat prèviament que utilitzi un dispositiu de lectura que compleixi les norma ISO 11785 i sigui capaç de llegir els transponedors HDX i FDX-B almenys quan el lector estigui en contacte directe amb la superfície corporal en el lloc on se sol implantar un transponedor en circumstàncies normals;

b) qualsevol signe clínic que indiqui que un microxip implantat prèviament ha estat extret quirúrgicament;

c) qualsevol marca alternativa en l'animal aplicada de conformitat amb l'article 12.

2. Quan les mesures que preveu l'apartat 1 indiquin l'existència d'un microxip implantat prèviament, o de qualsevol altra marca alternativa aplicada de conformitat amb l'article 12, l'organisme emissor ha de prendre les mesures següents:

a) en el cas dels èquids nascuts a Andorra o en un estat membre de la UE, ha d'emetre un duplicat o un document d'identificació substitutiu de conformitat amb els articles 16 o 17;

b) en el cas dels èquids importats, ha d'actuar de conformitat amb l'article 8, apartat 2.

3. Quan les mesures previstes en l'apartat 1, lletra b, indiquin l'existència d'un microxip implantat prèviament, o les mesures que preveu l'apartat 1, lletra c, assenyalin l'existència d'una altra marca alternativa, l'organisme emissor ha d'introduir aquesta informació de manera adequada en la part A i en l'esquema de la part B de la secció I del document d'identificació.

4. Quan quedi confirmada l'extracció indocumentada d'un transponedor o d'una marca alternativa que preveu l'apartat 3 d'aquest article en un animal equí nascut a Andorra o a la UE, l'organisme emissor ha d'emetre un document d'identificació substitutiu de conformitat amb l'article 17.

Article 11

Mètodes electrònics de verificació de la identitat

1. L'organisme emissor ha de procurar que, en el moment de la primera identificació, l'animal equí estigui marcat activament amb la implantació d'un microxip.

El Departament d'Agricultura designa els veterinaris oficials, així com els veterinaris legalment establerts amb els quals s'estableixi un conveni de col·laboració, com a persones habilitades per efectuar aquestes operacions.

2. El microxip s'ha d'implantar per via parenteral en condicions asèptiques entre el clatell i la creu, enmig del coll, a la zona del lligament nugal.

No obstant això, el Departament d'Agricultura pot autoritzar la implantació del microxip en un lloc diferent del coll de l'animal equí, a condició que aquesta implantació alternativa no alteri el benestar de l'animal ni augmenti el risc de migració del transponedor en comparació amb el mètode indicat en el paràgraf primer.

3. Quan el transponedor estigui implantat de conformitat amb els apartats 1 i 2, l'organisme emissor ha d'introduir la informació següent en el document d'identificació:

a) en la secció I, part A, punt 5, almenys els últims quinze dígit del codi transmès pel microxip i mostrat pel lector després de la implantació i, si escau, una etiqueta adhesiva amb un codi de barres o una reproducció d'aquest codi en el qual figurin almenys aquests últims quinze dígit del codi transmès pel microxip;

b) en la secció I, part A, punt 11, la signatura i el segell de la persona esmentada a l'apartat 1 que hagi efectuat la identificació i la implantació del microxip;

c) en els punts 12 o 13 de l'esquema que figura a la secció I, part B, el lloc d'implantació del microxip en l'animal equí en funció del costat en què s'hagi implantat.

4. No obstant el que indica l'apartat 3, lletra a, d'aquest article, en un animal equí marcat amb un transponedor prèviament implantat que no compleixi les normes definides a l'article 2, apartat 2, lletra b, s'insereix el nom del fabricant o del sistema de lectura a la secció I, part A, punt 5, del document d'identificació.

Article 12

Mètodes alternatius per a la verificació de la identitat

1. No obstant el que disposa l'article 11, apartat 1, es pot autoritzar la identificació d'èquids mitjançant mètodes alternatius adequats, incloses les marques, que aportin garanties científiques equivalents que, sols o combinats, assegurin la verificació de la identitat de l'animal equí i eviten de manera eficaç la doble emissió de documents d'identificació (mètode alternatiu).

L'organisme emissor ha de garantir que no s'emeti cap document d'identificació per a un animal equí, llevat que el mètode alternatiu esmentat al paràgraf primer s'introdueixi en la secció I, part A, del document d'identificació i es registri a la base de dades de conformitat amb l'article 21, apartat 1, lletra f.

2. Quan s'utilitzi un mètode alternatiu, el titular ha de proporcionar la manera d'accedir a aquesta informació d'identificació o, si escau, ha d'assumir els costos de verificació de la identitat de l'animal.

Capítol quart. Moviment i transport d'èquids

Article 13

Moviment i transport d'èquids registrats i d'èquids de cria i renda

1. El document d'identificació ha d'acompanyar en tot moment els èquids registrats i els èquids de cria i renda.
2. No obstant el que disposa l'apartat 1, els èquids esmentats en aquest apartat podran no anar acompanyats del document d'identificació quan:
 - a) estiguin estabulats o pasturant, i el titular pugui presentar el document d'identificació al més aviat possible;
 - b) es desplacin temporalment a peu:
 - i) ja sigui als voltants de l'explotació dins d'Andorra, de manera que pugui presentar el document d'identificació en un termini de tres hores;
 - ii) ja sigui durant la transhumància dels èquids cap a les pastures d'estiu o des d'ells i puguin presentar els documents d'identificació en l'explotació de sortida;
 - c) no estiguin deslletats i acompanyin la seva mare o la dida;
 - d) participin en un entrenament o en un assaig o esdeveniment de competició eqüestre que els obligui a abandonar el lloc on se celebri la competició o l'esdeveniment;
 - e) siguin moguts o transportats en una situació d'emergència relacionada amb ells mateixos o amb l'explotació a la qual pertanyen.

Article 14

Excepció per a determinats moviments i transport amb documents d'identificació simplificats o sense

No obstant el que disposa l'article 13, apartat 1, el Departament d'Agricultura pot autoritzar el moviment o el transport dins del país dels èquids a què fa referència aquest apartat no acompanyats del passaport equí, a condició que vagin acompanyats del document d'identificació equina (DIE) o, en el cas d'animals importats en règim temporal, d'un document simplificat anomenat "targeta intel·ligent", emès per l'organisme emissor del document d'identificació i que contingui la informació del codi del transponedor i del titular o propietari.

Article 15

Moviment i transport d'èquids d'abastament

1. El document d'identificació emès de conformitat amb l'article 5, apartat 1, o amb l'article 8 ha d'acompanyar els èquids d'abastament quan siguin moguts o transportats a l'escorxador.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, el Departament d'Agricultura pot autoritzar que un animal equí d'abastament que no s'hagi identificat de conformitat amb l'article 5 sigui transportat directament de l'explotació de naixement a l'escorxador a condició que:

a) l'animal tingui menys de dotze mesos i els seus incisius laterals de llet portin estrelles dentals visibles;

b) hi hagi una traçabilitat ininterrompuda des de l'explotació de naixement fins a l'escorxador;

c) l'animal es pugui identificar individualment durant el transport a l'escorxador de conformitat amb els articles 11 o 12;

d) l'enviament vagi acompanyat de la informació sobre la cadena alimentària i inclogui una referència a la identificació individual esmentada en la lletra c d'aquest apartat.

Capítol cinquè. Duplicat, substitució i suspensió dels documents d'identificació

Article 16

Duplicat dels documents d'identificació

1. Quan es perdi el document d'identificació original, però es pugui determinar la identitat de l'animal equí, principalment pel codi transmès pel microxip o pel mètode alternatiu, i es pugui mostrar una declaració de propietat, l'organisme emissor esmentat a l'article 4 ha d'emetre un duplicat del document d'identificació amb una referència al nombre permanent únic i ha de marcar clarament el document com a tal (duplicat del document d'identificació).

En aquests casos, l'animal s'ha de classificar en la secció IX, part II, del duplicat del document d'identificació com a “no destinat al sacrifici per al consum humà”.

La informació sobre el duplicat del document d'identificació emès i la classificació de l'animal equí a la secció IX d'aquest document s'han d'introduir tenint en compte el nombre permanent únic a la base de dades esmentada a l'article 21.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, paràgraf segon, el Departament d'Agricultura pot decidir suspendre la situació de l'animal equí com a destinat al sacrifici per al consum humà durant un període de sis mesos quan el titular pugui demostrar satisfactòriament en un termini de trenta dies a partir de la data declarada de pèrdua del document d'identificació que la situació de l'animal destinat al sacrifici per al consum humà no s'ha vist compromesa per cap tractament mèdic.

A aquest efecte, el Departament d'Agricultura ha d'introduir la data de començament del període de suspensió de sis mesos a la primera columna de la secció IX, part III, del duplicat del document d'identificació i n'ha de completar la tercera columna.

3. Quan el document d'identificació original perdut l'hagi emès un organisme emissor amb seu a un país estranger, en els termes de l'article 4, apartat 2, aquest organisme ha d'emetre el duplicat del document d'identificació, que es trametrà al titular o al propietari a través de l'organisme emissor o del Departament d'Agricultura.

En aquests casos, l'animal equí es classifica en la secció IX, part II, del duplicat del document d'identificació com a “no destinat al sacrifici per al consum humà” i l'entrada a la base de dades a la qual es fa referència a l'article 21, apartat 1, lletra 1, s'hi ha d'adaptar en conseqüència.

No obstant això, el duplicat del document d'identificació el pot emetre un organisme emissor, en els termes de l'article 4, que registri els èquids d'aquesta raça, o un organisme emissor que registri èquids a aquest efecte en el lloc on es trobi l'animal equí, si l'organisme emissor d'origen hi està d'acord.

4. Si el document d'identificació original perdut el va emetre un organisme emissor que ja no existeix, el duplicat del document d'identificació l'ha d'emetre un organisme emissor allà on es trobi l'animal equí de conformitat amb l'apartat 1.

Article 17

Document d'identificació substitutiu

Quan es perdi el document d'identificació original i no es pugui determinar la identitat de l'animal equí, l'organisme emissor on es trobi l'animal equí ha d'emetre un document d'identificació substitutiu que s'ha d'assenyalar clarament com a tal i ha de complir els requisits de l'article 5, apartat 1, lletra b.

En aquests casos, l'animal equí es classifica a la secció IX, part II, del document d'identificació substitutiu com a “no destinat al sacrifici per al consum humà”.

La informació que figuri en el document d'identificació substitutiu emès, i la situació de registre i la classificació de l'animal equí a la secció IX del document, s'han d'adaptar segons la base de dades esmentada a l'article 21, tenint en compte el nombre permanent únic.

Article 18

Suspensió dels documents d'identificació per als moviments dels èquids

El veterinari oficial ha de suspendre la validesa del document d'identificació per als moviments dels èquids i ho ha d'indicar de manera adequada a la secció VIII del document quan un animal equí es trobi en una explotació o procedeixi d'una explotació:

a) subjecta a una mesura de prohibició, o

b) situada en un territori no exempt de pesta equina o en una part d'aquest territori.

Capítol sisè. Mort d'èquids i èquids destinats al sacrifici per al consum humà i registre de medicaments

Article 19

Mort d'èquids

1. Quan es produeixi el sacrifici o la mort de l'animal equí, s'han de prendre les mesures següents:

a) s'ha d'evitar un ús fraudulent posterior del microxip, especialment mitjançant la recuperació, la destrucció o l'eliminació in situ;

b) el document d'identificació s'ha d'invalidar amb l'estampa de la menció "no vàlid", almenys a la primera pàgina;

c) s'ha d'enviar un certificat a l'organisme emissor en el qual es faci referència al nombre permanent únic de l'animal equí i en el qual s'indiqui que aquest animal ha estat sacrificat o ha mort, amb la data de la mort, i

d) s'ha de destruir el document d'identificació invalidat.

2. Les mesures que preveu l'apartat 1 les ha d'efectuar o supervisar:

a) el veterinari oficial:

i) en cas de sacrifici o mort com a conseqüència del control de malalties, o

ii) després del sacrifici de l'animal; o bé

b) l'organisme encarregat de la gestió dels residus carnis en el cas d'eliminació o transformació de la canal en un centre degudament autoritzat.

3. Quan, com es requereix a l'apartat 1, lletra a, el transponedor no es pugui recuperar d'un animal equí sacrificat per al consum humà, el veterinari oficial ha de declarar la carn o la part de carn que contingui el microxip no apta per al consum humà.

4. No obstant el que disposa l'apartat 1, lletra d, i sense perjudici de les regles impreses en el document d'identificació per l'organisme emissor, el Departament d'Agricultura pot adoptar mesures per retornar el document invalidat.

5. En tots els casos de mort o pèrdua de l'animal equí no esmentat en aquest article, el titular ha de retornar el document d'identificació a l'organisme emissor adequat a què es fa referència a l'article 4, en un termini de trenta dies després de la mort o pèrdua de l'animal.

Article 20

Èquids destinats al sacrifici per al consum humà i registre de medicaments

1. Un animal equí es considera destinat al sacrifici per al consum humà, llevat que se certifiqui de manera irreversible el contrari a la secció IX, part II, del document d'identificació amb la signatura de:

a) el titular o el propietari, a la seva pròpia discreció, o

b) el titular i el veterinari responsable, que actua d'acord amb la reglamentació sobre medicaments veterinaris.

2. Abans d'iniciar qualsevol tractament de prescripció excepcional a èquids de medicaments veterinaris autoritzats per a espècies no productores d'aliments, o a qualsevol altre tractament que comporti l'administració d'un medicament autoritzat, el veterinari responsable ha de

determinar la situació de l'animal equí, ja sigui com a animal destinat al sacrifici per al consum humà, que és el cas per defecte, ja sigui com a animal no destinat al sacrifici per al consum humà, com figura a la secció IX, part II, del document d'identificació.

3. Si el tractament a què es fa referència en l'apartat 2 d'aquest article no està permès per a un animal equí destinat al sacrifici per al consum humà, el veterinari responsable s'ha d'assegurar que l'animal equí en qüestió sigui declarat de forma irreversible com a “no destinat al sacrifici per al consum humà”:

a) emplenant i signant la secció IX, part II, del document d'identificació, i

b) invalidant la secció IX, part III, del document d'identificació.

4. Quan un animal equí s'hagi de sotmetre a un tractament amb alguna de les substàncies actives incloses a la llista de substàncies essencials per al tractament d'èquids, el veterinari responsable ha d'introduir en la secció IX, part III, del document d'identificació, la informació requerida sobre el medicament.

El veterinari responsable ha d'annotar la data de l'última administració del medicament, d'acord amb el que s'hagi prescrit, i ha d'informar el titular sobre la data de finalització del temps d'espera fixat.

Capítol setè. Registres

Article 21

Base de dades

1. En emetre el document d'identificació o en registrar els documents d'identificació emesos anteriorment, l'organisme emissor ha de registrar com a mínim la informació següent sobre l'animal equí a la base de dades pròpia:

a) nombre permanent únic;

b) espècie;

c) sexe;

d) color;

e) data de naixement (dia, mes i any);

f) si escau, els últims quinze dígit del codi transmès pel microxip o el codi transmès per un dispositiu d'identificació per radiofreqüència que no compleixi amb la norma definida a l'article 2, apartat 2, lletra b, acompanyat d'informació sobre el sistema de lectura requerit o el mètode alternatiu;

g) país de naixement;

h) data d'emissió i qualsevol modificació del document d'identificació;

i) nom i adreça de la persona destinatària del document d'identificació;

j) situació de l'animal (èquid registrat o èquid de cria i renda);

k) nom de l'animal (nom de naixement i, si escau, nom comercial);

l) situació coneguda de l'animal que no està destinat al sacrifici per al consum humà;

m) informació sobre qualsevol duplicat o document d'identificació subditiu de conformitat amb els articles 16 i 17;

n) la data notificada de la mort de l'animal.

2. L'organisme emissor ha de mantenir registrada la informació esmentada a l'apartat 1 d'aquest article a la seva base de dades durant un mínim de trenat-cinc anys o almenys fins a dos anys després de la data de la mort de l'animal equí comunicada de conformitat amb l'article 19, apartat 1, lletra c.

3. Immediatament després de registrar la informació esmentada a l'apartat 1 d'aquest article, l'organisme emissor ha de comunicar la informació assenyalada a les lletres a a la f i a la n de l'apartat esmentat a la base de dades central del país de naixement de l'animal equí, si aquesta base de dades central està disponible de conformitat amb l'article 23.

Article 22

Comunicació del codi de les bases de dades dels organismes emissors

El Departament d'Agricultura ha de comunicar els noms, les adreces, les dades de contacte i el codi d'identificació compatible amb l'UEN (Universal Equine Life Number) de sis dígit de les bases de dades dels organismes emissors als estats membres de la UE, d'acord amb l'article 4, assistència mútua, de la decisió 2/1999 del Comitè Mixt CE-Andorra, i al públic en un lloc web.

Article 23

Bases de dades centrals

El Departament d'Agricultura pot decidir que tot organisme emissor autoritzat ha d'integrar tota la informació esmentada a l'article 21 sobre els èquids identificats per aquest organisme en la base de dades central (Padral), o que la base de dades de l'organisme emissor s'ha de posar en xarxa amb aquesta base de dades central.

Capítol vuitè. Infraccions i sancions

Article 24

Disposicions relatives a les infraccions i a les sancions

Les infraccions relatives a l'incompliment de les disposicions contingudes en aquest Reglament se sancionen d'acord amb el que preveuen els articles del 33 al 39 de la Llei 13/2012, del 12 de juliol, de tinença i de protecció d'animals, els articles del 81 al 89 de la Llei 14/2012, del 12 de juliol, de salut animal i seguretat alimentària, i els articles del 25 al 29 de la Llei d'agricultura i ramaderia, del 22 de juny del 2000, sense perjudici de les responsabilitats civils o penals o d'un altre ordre que hi puguin concórrer.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 31 d'octubre del 2012

Antoni Martí Petit

Cap de Govern

ANNEX I

PASSAPORT EQUÍ